

ปณิธานนักวิจัยรุ่นใหม่สู่งานวิจัยเพื่อการพัฒนา

เรามักได้ยินการยกตัวอย่างประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจทั้งในยุโรป อเมริกา และประเทศในเอเชียอย่างสิงคโปร์ ญี่ปุ่น หรือเกาหลี บนเวทีวิชาการอยู่เสมอ อันเป็นผลมาจากประเทศเหล่านี้มีการนำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศ ด้วยเหตุนี้ส่งผลให้ประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลาย รวมถึงประเทศไทย ต่างให้ความสนใจและความสำคัญกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์และนักเทคโนโลยี หรือผลิตภัณฑ์นักวิทยาศาสตร์ และนักเทคโนโลยีอย่างจริงจังผ่านสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนเรื่องผลิตภัณฑ์วิทยาศาสตร์และนักเทคโนโลยีในทุกสาขา เพื่อตอบโจทย์ความต้องการของประเทศในทุกมิติ ยกกระตือรือร้นที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความเป็นอยู่ของประชาชน การสร้างนักวิทยาศาสตร์ต้องเริ่มตั้งแต่ในระดับโรงเรียน มีการจัดเวทีและเปิดโอกาสให้เยาวชนและนักวิทยาศาสตร์ไทยได้แสดงศักยภาพบนเวทีทั้งในประเทศและต่างประเทศ สิ่งนี้จะจุดเริ่มต้นสำคัญ ของนักวิทยาศาสตร์และนักวิจัยรุ่นใหม่ บนเส้นทางสู่การเป็นนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยทรงคุณค่าและมีความโดดเด่นต่อประเทศชาติและสังคมโลก

นักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยรุ่นใหม่ ผลงานวิจัยเด่นที่เราจะได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในวันนี้ มีดีกรีไม่ธรรมดา 3 คน กับ 1 นายแพทย์ โดย ดร. คนแรกเป็นนิสิตทุนจากคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งหลังจากจบปริญญาตรีด้วยเกียรตินิยมอันดับ 2 **ดร.ตอง-จาริกา มากคช** ได้รับทุนปริญญาโท และเอกคุณวุฒิพรพนธ์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อทันที และเป็นเจ้าของวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกระดับดีเยี่ยมจากหัวข้อเรื่อง "การศึกษาต้นลักษณะ วิวัฒนาการเชิงโมเลกุล และการตอบสนองทางภูมิคุ้มกันต่อไวรัสไข้หวัดใหญ่ชนิดเอในประเทศไทย" ปัจจุบันเป็นนักวิจัยหลังปริญญาเอกอยู่ที่ภาควิชาชีวเคมี คณะเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเป็นหนึ่งในทีมนักวิจัย ทุนวิจัยแกนนำพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปี 2558

"ดร.จาริกา" เล่าถึงเส้นทางความเป็นนักวิทยาศาสตร์และนักวิจัยให้ฟังว่า "ต้องเริ่มทำงานวิจัยตั้งแต่เรียนปริญญาตรี ผลงานชิ้นแรกที่ภาคภูมิใจมากคือ งานวิจัยสารสกัดจากมะระขี้เขลางซึ่งเป็นการทำวิจัยร่วมระหว่างภาควิชาชีววิทยาและภาควิชาพฤกษศาสตร์ เป็นนิสิตคนเดียวในตอนนั้นที่เลือกทำวิจัยร่วม 2 ภาควิชา ซึ่งอาจจะเป็นเพราะความเป็นเด็กวิทย์ที่มีพื้นฐานหรือมุมมองเกี่ยวกับการวิจัยที่ค่อนข้างแตกต่างจากคนอื่น อาจารย์เห็นว่าต้องชอบและถนัดทางด้านนี้จึงได้แนะนำให้ไปฝึกงานกับ ศ.นพ.พญ. กุวัชรวรรณ ซึ่งท่านเป็นนักวิจัยด้านไวรัสที่คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อมาได้ทุนคุณวุฒิพรพนธ์เรียนต่อปริญญาโทควบเอกทางด้านชีวเวชศาสตร์ ระหว่างนั้นไวรัสไข้หวัดใหญ่ระบาด ตอนมีโอกาสได้ร่วมทีมวิจัยของท่านอาจารย์ยังทำวิจัยเกี่ยวกับไวรัสไข้หวัดใหญ่ 2009 และก็ทำวิจัยไวรัสมาตลอด ภูมิใจที่งานวิจัยของเราสามารถช่วยชีวิตผู้คนและช่วยแก้วิกฤติสาธารณสุขของประเทศ และได้คำตอบว่า นี่แหละเหตุผลของการมีอยู่ของตองและ



ดร.ตอง-จาริกา มากคช

นักวิทยาศาสตร์ เพราะในเวลาปกติคนจะไม่รับรู้การมีอยู่ของนักวิทยาศาสตร์หรือนักวิจัย จนกว่าจะมีเหตุวิกฤติ ผลงานวิจัยจึงจะถูกนำมาใช้ และงานวิจัยเหล่านี้มีอิมแพคใหญ่มากต่อชีวิตผู้คนและระบบสาธารณสุขของประเทศไทย ตอนนี้องค์กรงานวิจัยรวมทั้งหมด 22 ผลงานวิจัย ล่าสุดที่เพิ่งออกไปคืองานวิจัยทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อไวรัสกับความสัมพันธ์ระหว่างไวรัสกับเซลล์เจ้าบ้าน ผ่านวิธีการควบคุมที่เรียกว่า ไมโคร RA ซึ่งสามารถไปใช้ร่วมกับวิธีรักษาเดิม ทำให้การรักษามีประสิทธิภาพมากขึ้น"

นอกจากนี้ **"ดร.จาริกา"** ยังเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้นักวิทยาศาสตร์แก่เด็กและเยาวชนไทยผ่านกิจกรรมและโครงการต่างๆ อาทิ โครงการดอกเตอร์คิดส์ เป็นอาสาสมัครที่งานหลักของ TED x Bangkok อาสาสมัครโครงการ Saturday School ซึ่งเชื่อว่าการให้เด็กได้เรียนรู้นักวิทยาศาสตร์ตั้งแต่เยาว์วัยจะทำให้พวกเขาวิทย์ศาสตร์และสามารถเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ดีในอนาคต ซึ่งเธอบอกว่าแนวคิดนี้ได้จากการทำกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์สมัยเป็นนักเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์นั่นเอง

ไม่ต่างจาก **ดร.มัง-วรวิทย์ ชัยมาโย** นักเรียนทุนปริญญาเอกของมหาวิทยาลัย The University of Edinburgh UK ซึ่งหลังจากจบปริญญาตรีสาขาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลแล้ว เขาก็บินลัดฟ้าไปศึกษาต่อที่สหราชอาณาจักร ซึ่งหลังจากเรียนจบ



ดร.มัง-วรวิทย์ ชัยมาโย

เขาได้กลับมาเป็นนักวิจัยหลังปริญญาเอกอยู่ที่ภาควิชาฟิสิกส์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอยู่ 3 ปี และขณะนี้ยังเก็บเกี่ยวประสบการณ์การทำวิจัย เป็นนักวิจัยหลังปริญญาเอกอยู่ที่ Department of Dermatology, University of Rochester Medical Center ประเทศสหรัฐอเมริกา

"ดร.วรวิทย์" เล่าถึงแรงบันดาลใจในการทำงานวิจัยและผลงานวิจัยว่า "สมัยผมเรียนอยู่โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ทุกคนได้สอนผมอยู่เสมอว่า ประชาชนให้ทุนเรียนเพื่อหวังจะให้ นำความรู้มาพัฒนาประเทศ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงมุ่งเน้นให้นักเรียนได้สัมผัสงานวิจัยในหลายมิติ เช่น การศึกษาคุณงานวิจัยในที่ต่างๆ เพื่อปลูกฝังจิตวิญญาณและสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานวิจัย อย่างตัวผมเองทำวิจัยเกี่ยวกับฟิสิกส์บริสุทธิ์ แรงบันดาลใจและเป้าหมายของผมคืออยากจะเป็นคนแรกของโลกที่ค้นพบปรากฏการณ์ใหม่ที่ไม่ไม่มีใครเคยค้นพบมาก่อนและหวังว่าสิ่งที่เราค้นพบจะเป็นประโยชน์ในอีก 50-100 ปีข้างหน้า ขณะนี้ผมกำลังทำวิจัยการพัฒนาเครื่องมือต้นแบบที่สามารถย่อเวลาในการตรวจหาตัวยาหรือสารประกอบที่จะไปจับกับสารพันธุกรรมของ HIV โดยใช้หลักการทางฟิสิกส์คือการแทรกสอดของแสงในฟิล์มบาง จากที่พบว่ายาต้านไวรัส HIV ที่มีอยู่ในปัจจุบัน จะเข้าไปติดกับโปรตีนของไวรัสซึ่งเป็นตัวเพิ่มจำนวนของไวรัส แต่ไวรัสตัวนี้สามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองให้เกิดการติดยาได้ง่าย ดังนั้นแนวคิดในการผลิตยา คือ ให้นำไปทำลายสารพันธุกรรมของไวรัสโดยตรง ซึ่งความพิเศษของเครื่องมือที่ผมกำลังพัฒนาอยู่นี้ สามารถวัดประสิทธิภาพของยาต่อสารพันธุกรรมของไวรัสและสามารถวัดผลข้างเคียงต่อสารพันธุกรรมของมนุษย์ได้ในการทดลองเดียวกัน เป็นเครื่องมือที่ทำงานได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทำให้เราสามารถสืบหาตัวยาที่มีประสิทธิภาพสำหรับรักษาผู้ป่วย HIV 39 ล้านคนทั่วโลกที่มีเชื้อ HIV อยู่ในขณะนี้ได้อย่างทั่วถึงทันที"

"ดร.วรวิทย์" เปิดเผยถึงแผนในอนาคตว่า "หลังจากหมดภาระงานวิจัยหลังปริญญาเอกในปีนี้ ตั้งใจจะหางานที่เกี่ยวกับการวิจัยทางด้านอุตสาหกรรม เพื่อหาประสบการณ์ใหม่ๆ จากนั้นจะกลับมาเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ซึ่งนอกจากงานวิจัยและสอนหนังสือแล้ว ผมอยากจะทำไปส่งเสริมงานวิจัยในภาคเอกชน โดยจะเป็นตัวเชื่อมความต้องการงานวิจัยจากภาคเอกชน ผสานกับความสามารถของนักวิจัยไทย เพื่อให้เกิดการวิจัยและการพัฒนา (R&D) ที่เป็นประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรมครับ"

ขณะที่ **"ดร.แนน-ชญาณัฐ อัครตั้งตระกูลดี"** อีกหนึ่งสาวที่ดีกรีไม่ธรรมดา เธอเป็นนักเรียนทุนพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และปริญญาโทควบเอก ในสาขาฟิสิกส์อนุภาค คณะฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งขณะที่ศึกษาอยู่ที่นั่น เธอได้รับรางวัลนักวิจัยรุ่นใหม่ยอดเยี่ยม สาขาฟิสิกส์นิวเคลียร์ของมหาวิทยาลัยปักกิ่ง และรางวัลนักศึกษาดังชาติดีเด่นทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาเอก นอกจากนั้นยังเป็นหนึ่งในทีมวิจัยเครื่องตรวจจับอนุภาค CMS (Compact Muon Solenoid) ณ เซิร์น สหภาพโซเวียต ขณะนี้กำลังเป็นนักวิจัยหลังปริญญาเอก

อยู่ที่ Deutsches Elektronen-Synchrotron สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

“ดิฉันชอบคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์มาก เพราะชอบในหลักการและเหตุผลของวิทยาศาสตร์ เชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นมีเหตุผลเสมอ หลังเรียนจบจากโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ตอนนั้นได้รับพระราชทานทุนจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้ศึกษาต่อปริญญาตรี-ปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่รวมนักศึกษาหัวกะทิจากทั่วประเทศจีน และยังเป็นแหล่งรวมศาสตราจารย์ที่มีชื่อเสียงของประเทศจีนและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการนานาชาติ นับว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่ทำให้ดิฉันได้เรียนและทำงานวิจัยกับนักวิจัยที่มีชื่อเสียงในบรรยากาศที่เป็นนานาชาติ ได้มีชัยทั้งการทำวิจัยจากผู้ที่ประสบความสำเร็จหลากหลายแขนง และตัวดิฉันเองก็รักงานวิจัยและไม่หยุดนิ่งที่จะเรียนรู้ ซึ่งทำให้สมองได้คิดตลอดเวลา เป็นการฝึกปรือสมองไปในตัว ที่สำคัญเป็นการสร้างองค์ความรู้ให้กับมวลมนุษยชาติด้วย ซึ่งต้องขอบคุณโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่ปลูกฝังความคิดนี้ให้กับดิฉันและนักเรียนทุกคน”



“ดร.ชยานิษฐ์ อัครตั้งตระกูลดี”

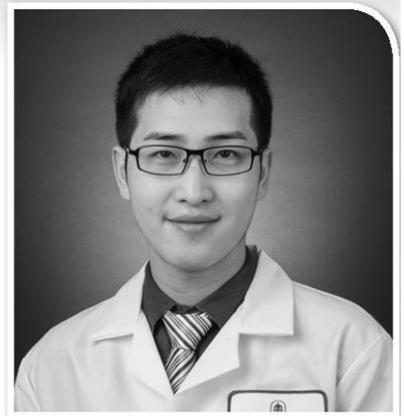
“ดร.ชยานิษฐ์” เล่าถึงการทำงานวิจัยร่วมกับนักวิจัยในต่างแดนว่า “ดิฉันเลือกศึกษาและวิจัยในสาขา particle physics ซึ่งเป็นการค้นคว้าวิจัยเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับการเกิดของจักรวาล รวมถึงสิ่งมีชีวิตและสสารต่างๆ ซึ่งต้องระดมสมองจากนักฟิสิกส์ร่วมถึงวิศวกรที่มีความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย เพื่อทดลองและสร้างเครื่องเร่งอนุภาคและเครื่องตรวจจับอนุภาคที่มีอนุภาพสูง เก็บรวบรวมข้อมูลสำคัญ และนำมาวิเคราะห์เพื่อค้นหาคำตอบใหม่ๆ ทางฟิสิกส์ โดยหัวข้อวิจัยที่ดิฉันสนใจศึกษาค้นคว้าก็คือ Higgs boson หรืออนุภาคพระเจ้า ซึ่งเป็นอนุภาคในทฤษฎีมาตรฐาน (Standard Model) ของ particle physics ที่เชื่อว่า อนุภาคนี้ช่วยทำให้อนุภาคอื่นมีมวลเกิดขึ้น อีกหัวข้อที่สนใจวิจัยคือ สสารมืด (Dark Matter) ซึ่งเป็นสสารที่เราเองไม่เห็นแต่อาจจะมียูอยู่ เนื่องจากเราคำนวณพบว่าจักรวาลจะต้องมีสสารมากกว่าที่เป็นอยู่ โดยนักฟิสิกส์เชื่อว่าเมื่อสสารมืด รวมกับพลังงานมืด (Dark Energy) แล้ว มีมากถึง 95% ของสสารทั้งหมดในจักรวาล แต่ยังไม่เคยมีการทดลองใดค้นพบ ดิฉันหวังว่าเครื่องเร่งอนุภาค LHC (Large Hadron)

ซึ่งเป็นเครื่องเร่งอนุภาคที่มีพลังงานสูงสุดในโลกขณะนี้ จะสามารถไขข้อข้องใจและตอบคำถามเกี่ยวกับ Dark Matter และ Dark Energy ได้ ซึ่งผลวิจัยการทดลองด้าน particle physics ช่วยให้การคิดค้นทางทฤษฎีสมบรูณ์แบบยิ่งขึ้น หลังจากมีการค้นพบองค์ความรู้ใหม่และพิสูจน์แล้ว ก็สามารถนำไปใช้พัฒนาต่อยอดเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตประจำวัน เช่น การวิจัยในระดับนาโน (โมเลกุลของสสาร) ที่เกิดเป็นเทคโนโลยีนาโนในปัจจุบัน ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะเล็กลงไปเรื่อยๆ ในอนาคต นอกจากนี้ยังช่วยให้โลกเรามีเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ใหม่ๆ เกิดขึ้น เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลการทดลอง และสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้”

สุดท้าย “ดร.ชยานิษฐ์” ได้ขอบพระคุณคณะครูโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ที่ปลูกฝังและหล่อหลอมแนวคิดและความรักในด้านการค้นคว้าวิจัยจนสามารถก้าวมาเป็นนักวิทยาศาสตร์ตามวัตถุประสงค์ที่โรงเรียนได้วางไว้ โดยวางแผนไว้ว่าหลังจากเสร็จสิ้นการทํางานวิจัยหลังปริญญาเอกที่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี จะกลับมาเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย นำความรู้และประสบการณ์กลับมาถ่ายทอดให้กับเด็กในรุ่นต่อไป ตั้งใจจะปลูกฝังให้เด็กไทยเห็นความสำคัญของการเรียน การค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มากกว่านี้ เนื่องจากประเทศอื่นๆ ให้ความสำคัญเรื่องนี้เป็นอย่างมาก

หนึ่งหนุ่มสุดท้ายที่ไม่ธรรมดาเหมือนกัน “คุณหมอโอเช่-พ.ศ.สิริวิญญู อยู่ปะละ” ที่หลังจากสำเร็จการศึกษาจากคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล เขาได้รับพระราชทานทุนโครงการเยาวชนรางวัลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ไปฝึกปฏิบัติงานและร่วมทำงานวิจัยด้านเบาหวานที่ Texas diabetes institute ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยก่อนหน้านี้ เขาเคยได้เป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมการประชุมผู้ได้รับรางวัลโนเบล ประจำปี 2553 ณ เมืองลินเคา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และได้รับทุนการศึกษาจากมูลนิธิอิมเมสตราศึกษาต่อในระดับปริญญาโท Master of Science in metabolic and nutritional medicine ณ University of South Florida ขณะนี้กำลังศึกษาต่อแพทยปริชาปะจําบ้าน สาขาอายุรศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 โรงพยาบาล Bassett medical center ประเทศสหรัฐอเมริกา

“ผมใฝ่ฝันอยากเป็นนักวิจัย สร้างสรรค์งานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อวงการวิทยาศาสตร์ทั้งในประเทศไทยและนานาชาติมาตั้งแต่เด็ก จึงเลือกเรียนที่โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยตลอด 3 ปี ผมได้รับความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ และพื้นฐานการทํางานวิจัยที่เกิดจากการเรียนที่เน้นการทดลอง ฝึกปฏิบัติจริง หลังจากจบ ม.6 จึงได้สอบเข้าคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ซึ่งนอกจากความรู้ด้านการแพทย์และการรักษาผู้ป่วยแล้ว ผมยังได้ความรู้ในเรื่องระเบียบวิธีวิจัยด้านระบาดวิทยาและชีวสถิติ และได้ฝึกปฏิบัติทํางานกับอาจารย์ที่ปรึกษาเรื่อง Metabolic syndrome ในคนไทย ทำให้ผมได้เรียนรู้การแก้ปัญหาที่เกิดจากการทํางาน และเป็นแรงบันดาลใจให้สมัครรับทุนโครงการเยาวชนรางวัลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ไปฝึกปฏิบัติงานวิจัยด้านโรคเบาหวานที่ University of Texas Health Science Center at San Antonio ได้ร่วมงานกับนักวิจัยด้านเบาหวานที่มีชื่อเสียงระดับโลก ซึ่งเป็นโอกาสดีในการเรียนรู้การทำงานวิจัยของต่างประเทศ



คุณหมอโอเช่-พ.ศ.สิริวิญญู อยู่ปะละ

ที่จะให้เวลานักวิจัยได้ทำงานวิจัยโดยเฉพาะ มีกิจกรรมให้ความรู้ เช่น Journal club และการแลกเปลี่ยนวิจัยเป็นระยะ เพื่อให้ผู้ร่วมงานและอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ แตกต่างจากนักวิจัยในประเทศไทยที่มีภาระงานมาก เช่น งานสอนหนังสือ ดูแลผู้ป่วย ทำให้ไม่มีเวลาทํางานวิจัยมากนัก”

“นพ.สิริวิญญู” เผยถึงแรงบันดาลใจในการทำงานวิจัยว่า “โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะและแนวคิดด้านการวิจัย รวมไปถึงการทำงานเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม ในฐานะนักวิจัย ผมคิดว่างานวิจัยมีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาทางการแพทย์และวงการวิทยาศาสตร์ เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับผู้ป่วยและต่อยอดงานวิจัยอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ นี่คือนิสัยที่สร้างแรงบันดาลใจในการทำงานวิจัยของผมอย่างงานวิจัยเรื่อง Association Between Hyponatremia, Osteoporosis and Fracture: a Systematic Review and Meta-analysis ภาวะโซเดียมต่ำกับภาวะกระดูกพรุนหรือกระดูกหัก เป็นงานวิจัยที่จะช่วยให้แพทย์สามารถป้องกันไม่ให้ผู้ป่วยมีภาวะโซเดียมในเลือดต่ำ แม้ในระดับเล็กน้อย เนื่องจากความเสี่ยงในการเกิดภาวะกระดูกพรุนหรือกระดูกหักสามารถเกิดขึ้นได้ ส่วนเป้าหมายต่อไปที่วางแผนไว้คือศึกษาด้านต่อมไร้ท่อ และทํางานวิจัยระดับปริญญาเอกในหัวข้อโรคเบาหวาน หลังจากนั้นก็กลับมาเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคมครับ”

ความมุ่งมั่นและความสามารถของนักวิทยาศาสตร์นักวิจัยรุ่นใหม่เหล่านี้ คงจะมีส่วนสำคัญไม่น้อยในการผลักดันองค์ความรู้ใหม่ๆ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน รวมถึงสร้างแรงบันดาลใจและจุดประกายความคิดให้กับเยาวชน เล็งเห็นถึงความสำคัญและเส้นทางการทำงานของอาชีพนักวิทยาศาสตร์นักวิจัย เมื่อใดที่ทุกคนเห็นถึงความสำคัญในการทำงานของนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัย และพร้อมสนับสนุนพวกเขาไม่ว่าจะเป็นสายงานวิจัยด้านใดก็ตาม ด้วยงานวิจัยทุกด้านล้วนแต่มีส่วนสนับสนุนความเจริญของประเทศในทุกมิติ เชื่อว่า จะเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการผลักดันขีดความสามารถของประเทศไทยให้ก้าวขึ้นไปอยู่ระดับเดียวกับนานาชาติ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชากรโลกดังปณิธานของพวกเขา